

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z PRILOGO „KMEČKO DELO“

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno 38 din, polletno 20 din,
četrtletno 11 din; inozemstvo 76 din
Poštno-čekovni račun številka 10.603
Reklamacije niso poštnine proste

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška cesta 5
Telefon 21-13

Cene inseratom: Cela stran
3000 din, pol strani 1500 din, četrt
strani 750 din, osminka strani 400 din
— Mali oglasi posamezna beseda za
naročnika 1 din, za nenaročnika 2 din

Napoved vpada in vojna poročila

Napovedi in pripravljenost

Vse vodilne nemške osebnosti s Hitlerjem vred so že napovedovale, da lahko pride vsak čas do splošnega navalna nemških čet iz zraka in po morju na Anglijo.

Kakor poročajo iz Londona, so vse vojaške edinice v Angliji v stalni pripravljenosti. Nevarnost nemškega vpada, ki obstoja od predaje Francije, je sedaj zelo resna in v ospredju vsega vojnega zanimanja. Nekateri angleški vojaški strokovnjaki že napovedujejo, da bodo skušali Nemci najprej zasesti Irsko ali Island, odnosno oba otoka, preden se bodo odločili za neposredni napad na Anglijo.

Italijani in Grki

Frontni pregled v Albaniji

Na severnem frontnem odseku v Albaniji so v minulem tednu nekoliko zastale borbe ob vstopu v dolino reke Skumbe ter v dolini reke Devoli. Močan je bil topniški dvoboj med italijanskimi postojankami na Mokri planini in nasprotno grško fronto.

Najbolj krvavi boji so se odigrali na srednjem bojišču. V borbah na nož so bili

Boji v Libiji

Pomen zavzetja Derne

V zadnji številki smo sporočili pri opisovanju bojev v Libiji, da so osvojile angleške čete obmorsko mesto Derna, ki je zadnja predstraža libijskega glavnega mesta Bengazi.

Pred obkolitvijo Derne od strani Angležev se je umaknil del italijanske posadke iz Derne dalje proti zahodu. Število Italijanov, ki so jih angleške čete v Derna zajele, znaša okoli 10.000. S tem se je število doslej v Libiji ujetih Italijanov zvišalo na 120.000. Kakor sodijo strokovnjaki, je izgubil italijanski maršal Graziani polovico vojske, katero je imel na razpolago v Libiji. V omenjeno število izgub pa niso všteti ranjeni ter mrtvi.

Zavzetje Derne je važno še radi tega, ker je sedaj Angležem prosta pot ob morskem obali do Bengazija. Italijani nimajo od Derne do Bengazija nobenega važnejšega oporišča. Tudi ni verjetno, da bi se Italijani ustavljali angleškemu napredovanju v Apoloniji in Cireni pred Bengazijem.

Drugi pomen zavzetja Derne leži v tem, da imajo sedaj Angleži popolnoma v svoji oblasti severni del libijskega polotoka in morskorožno, ki leži med njim in grškim otokom Kreto, ki je zaseden od Angležev.

Tretji pomen zavzetja Derne je v tem, da je pokrajina, ki se razteza med Derno in Bengazijem, precej poraščena in razpolaga z zadostno vodo. Angleška vojska bo na mestu svojih kretanj preskrbljena z vodo in ji ne bo treba več prodirati po puščavi.

Slednjič pa vodijo po tej pokrajini avtomobilske ceste, katere so zgradili Italijani vzdolž vse obale.

60 divizij za prvi naval

Vsega ima Nemčija na razpolago 5 milijonov mož, med temi 10—12 oklopnih divizij. Od te sile je pripravljenih ob Rokavskem prelivu 60 divizij ali 1.200.000 izbranih mož za prvi naval na Veliko Britanijo.

Razmestitev ostalih nemških vojnih sil

Ostale nemške vojne sile so razmeščene takole: 15—20 divizij (vsaka po 20.000 mož) je na Holandskem, 60—80 divizij v Franciji, 5—6 na Norveškem, 3—4 na Danskem. Ob vzhodni meji ima Nemčija 60 divizij, 20 ali 21 jih je v Avstriji in na Češkem, v Romuniji jih je 10. Preostala nemška vojaška moč je po nemških garnizijah blizu mej.

Italijani z velikimi izgubami odbiti in celo vrženi onkraj izhodišča postojank. Neodločeni pa so ostali spopadi na višinskih postojankah severozapadno od Tepelenija.

Na južnem frontnem odseku so napadali Italijani z motoriziranimi oddelki. Vse te napade je odbilo grško topništvo. V protinapadih so si Grki na jugu ponovno nekoliko popravili položaj.

Obkolitev pri Mekelli

Zadnjič smo poročali, da je od Tobruka prodirajoča angleška armada usmerila svoj pohod ob morskem obali na Derno, drugi del pa se je napotil po karavanski cesti naravnost proti libijskemu glavnemu mestu Bengazi.

Ta slednji del angleške vojske je obkolil pri važnem križišču Mekelle (na zadnjič objavljenem zemljevidu na 7. strani El-Mechilli) večjo skupino italijanskih čet, ki so bile presenečene na umiku iz Derne proti Bengazi. Obkoljeni sta dve nepopolni italijanski diviziji z vsem vojnim materialom in predvsem s precejšnjim številom tankov.

Nadaljevanje pohoda

Po zavzetju Derne se nadaljuje pohod Angležev ob obali proti Apoloniji ter Cireni. Kmalu je pričakovati odločilnih bojev za Bengazi, ki je zadnja italijanska postojanka v Libiji. Ako bo padel Bengazi, bo Angležem odprta pot v sosedno Tripolitanijo, ki je zadnja italijanska kolonija v severni Afriki in v katero prodirajo od juga čete tako zване svobodne Francije iz svojega zbirališča ob Čad-jezeru, o čemer poročamo v naslednjem zaglavju.

Italijanski odpor

Po zadnjih poročilih ni nobenega dvoma več, da bo poskušal italijanski maršal Graziani, da zaustavi z divizijami, ki še niso bile v bojih, angleško prodiranje morda na črti Apolonija—Faldia—Mekeli—Temgeder, kjer je ozemlje ugodnejše za obrambo.

Moč italijanske armade na tej črti cenijo na 60.000 mož. Italijanske čete se že uspešno poslužujejo naravnih ovir in krajevnih branikov, ki jih nudi v obilici pokrajina, na kateri se sedaj razvijajo boji. Italijani so se zlasti utrdili v neki 180 m globoki grabi, ki teče v veliki dolžini pravokotno na morskobalo. Tu je prišlo že do hudih spopadov med italijanskimi in angleškimi motoriziranimi oddelki ter pehoto. Na obeh straneh omenjenega naravnega jarka je pridno na delu topništvo. Italijanska artilerija je pa radi tega v težavnem položaju, ker nima zveze z zaledjem, odkoder ji ne morejo dovažati dovolj streliva.

Ogrožena Tripolitaniya

Nenaden vdor v Fessan

V severi Afriki posedajo Italijani dve koloniji: Libijo in sosedno Tripolitanijo. Angleški general Wawell je zasedel skoro vse važnejše libijske obalne kraje in utrjene zelenice ali oaze v libijski puščavi.

Kakor znano, ni priznal zloma poražene Francije general de Gaulle. Zbežal je v Anglijo in od tam organiziral osvobodilne boje tako zване svobodne Francoske. Predvsem so se oklenile de Gaullejevega gibanja francoske afriške kolonije. Od teh je bila kolonija ob Čad-jezeru v zapadni osrednji Afriki prva, ki se je oprijela omenjenega generala in je organizirala svojo vojsko. Ta armada je pod poveljstvom generala Larminsta. Januarja je uspelo »svobodnim Francozom«, da so vdrli od Čad-jezera v južni del Tripolitanije, ki se imenuje Fessan. Po tridnevem pohodu so prehodile te čete 500 km in so dosegle v Fessanu važno italijansko postojanko in letališče Murzuk, katerega so uničile. Nadalje so zasedle postojanko Gatrum, kjer jim je padlo v roke več italijanskih ujetnikov ter precej vojnega materiala.

Vzhodna Afrika

Trojno prodiranje

Kakor smo poročali zadnjič, so ogrožene v vzhodni Afriki italijanske kolonije. Eritreja, Abesinija in Somalija.

V Eritreji so presekali Angleži cesto, ki veže mesti Barent ter Agordat in so zavzeli Agordat.

Ujetih je bilo več sto Italijanov, zaplenjenih mnogo topov in motornih vozil. Pri napadu na Agordat so sodelovale angleške in indijske čete. Iz Agordata se umikajo Italijani proti vzhodu vzdolž železniške proge proti Masani, ki je oddaljena 175 km od Agordata.

V Abesiniji se umikajo Italijani od Miteme proti Masau, ki je oddaljena 175 km od Agorodpirajo Angleže Abesinci, katere vodi bivši abesinski cesar Haile Selasje.

V italijansko Somalijo pa so prodrle angleške kolonijalne čete skoraj 100 km globoko.

Kmečka zveza

Nov red se v svetu napoveduje, ki naj nadomesti prejšnji red, kateri je dovedel do sedanje vojne. Bil je to bolj red, kakor pa red. Zasnovan je bil na neomejeni svobodnosti posameznikov, ki so zasledovali svoje lastne interese brez ozira na dobro ali zlo skupnosti. V bodočem redu bodo prvenstveno odločilna načela, ki bodo gradila srečo posameznika v popolnem skladu z interesi skupnosti, družbe, naroda. Kot najprikladnejša se priporoča ne samo od cerkvene strani, marveč tudi od strani najbolj razboritih in stvarnih socialnih politikov in državnikov stanovska ureditve družbe in države.

Organizacijo stanov je treba pravočasno pripraviti. Na mah se to ne da napraviti. Zato pozdravljamo organizacijo kmečkega stanu, ki ga med Slovenci pripravljajo Kmečka zveza. Štajerskim Slovincem ta organizacija ni tuja. Saj smo bili tisti, ki smo prvi dvignili idejo slovenske kmečke organizacije ter jo postavili v ospredje našega političnega ljudskega prizadevanja. Dne 21. januarja je preteklo 34 let, kar smo ustanovili v Mariboru (21. januarja 1907) »Slovensko kmečko zvezo za Štajersko«. Njen namen ni bil samo političen (delo in borba za pravice slovenskega naroda in kmečkega stanu), marveč tudi izobrazba in gospodarski prospah slovenskega kmeta.

Naši kmečki organizaciji je hotel zaustaviti pot liberalizem, ki se je poslužil, kakor se še danes poslužuje kmečke misli v zadovoljitev sebičnih namenov posameznikov in strank. Pred svetovno vojno se je ponujal našemu kmetu pod dvojno zastavo: nemškutarško in narodno. Prvo je nosil nemškutarški optujski »štajerc«, drugo pa stranke in struje, ki so vznikle zdaj na Štajerskem, zdaj na Kranjskem. Licitirale so z obljubami kmetom, ki pa so bili v veliki večini prepametni in prepošteni, da bi kmečko-stanovsko zakrinkanemu liberalizmu šli na limanice.

Po svetovni vojni se je v naši državi glavno zanimanje osredotočilo okoli ustavnih barb. Šlo je predvsem za vprašanje pravilne državne ureditve. Pretirani centralizem, ki se je v državi vpeljal, so vsi sloji in stanovi našega ljudstva občutili kot težko breme, ki ovira razvoj kulturnih in gospodarskih sil naroda. Ko je z zlomom diktature 24. junija 1935 zavela svobodnejša sapica v naši državi, je bila 22. decembra 1935 ustanovljena v Ljubljani Kmečka zveza z delokrogom za vso Slovenijo. Njen namen je: organizirati kmečki stan stanovsko, strokovno in kulturno (prosvetno), vzbujati v njem stanovsko in državljanstvo zavednost, strokovno ga izobraževati, pospeševati njegovo gospodarsko blagostanje, širiti zadržno misel in dati pobudo za zadržno organizacijo.

Namen je lep in plemenit in je želeli ne samo v smislu kmečkega stanu, marveč tudi

namen čimbolj in čimprej uresničiti. Saj je slovenski kmet kot posestnik in obdelovalec slovenske zemlje obdržal in ohranil varno podlago za obstoj slovenskega naroda. Kot hranitelj in branitelj od prednikov podedovanega slovenskega in katoliškega duha je glavni in trajni stvaritelj duše našega naroda, ki je v bistvu ostala slovenska, četudi je bilo ljudstvo obsojeno, da zunanje služi političnim interesom drugih narodov. S slovensko zemljo je slovenski kmet ohranil tudi slovenski narod. Ohranitvi in okrepitvi tega najvažnejšega stanu našega ljudstva bodi posvečeno naše politično prizadevanje in naše organizacijsko delo. Trdno organiziran in duhovno zedinjen kmečki stan bo za slovenski narod tudi najkrepkejša obramba in najstvarnejša osnova za ostvareitev novega reda, ki ga bližnja bodočnost pripravljajo Evropi.

Opozarjamo, da se s 1. februarjem spremeni tarifa za oglase!

Čuvajmo kostanjeve gozdove!

(Piše kmet iz Stoperc)

V precejšnji meri občutimo pomanjkanje. Povsod vidiš zaskrbljene obraze, kako preživetvi številne družine. Po kašчах pajčevina, sodi prazni, o sadju ni govora. Vse to pa predstavlja našemu človeku glaven vir dohodkov. Edino, kar je še, so gozdovi. Toda kmalu ne bo dobiti več pametnega drevesa. Ne prizanaša se več niti orehu, češnji, hrastu, kostanju itd. Prav vse pada pod težo sekire. So bili tudi že težki časi, toda nihče ni tako pustošil gozdov, kot se to dela sedaj. Pred 20 leti so še bili naši kraji polni žlahtnega kostanja, danes ga je že malo in če bo šlo tako naprej, se je bati, da ga bodo popolnoma iztrebili in kaj potem?

Bog je v svoji neskončni dobroti naravo tako uredil, da ima vsak kraj gotove pogoje, kjer prav dobro uspeva ta ali ona rastlina. Pri nas ni toliko njiv, so pa gozdovi, travniki, vinogradi. Vkljub temu je prejšnja leta ljudstvo zadovoljno živelo, ni pogrešalo žitaric. Kostanj je v veliki meri nadomestil pomanjkanje žita. Bili so primeri, da je imel kmet po 20 svinj in še več, jih pasel celo jesen po (žiru) kostanju, tako da so se s kostanji popolnoma spitala ter nato zaklal, kolikor je rabil za dom, ostale debele pa prodal, torej brez vsakega truda. Kar je bilo boljše-ga kostanja, ga je pobral in prodal ter izkupil toliko, da je plačal davek, zavarovanje, nakupil družini potrebno obleko ter za gospodinjstvo sol, milo, sladkor in kako vrečo moke za priboljške. Z izkupičkom prodanega kostanja se je naš človek deloma preživljal, odnosno založil z najpotrebnejšim. Danes vsega tega skoraj ni več... Pred kakimi 20 leti se je usidrala v bližini tovarna tanina. Za pridobivanje tanina je pač najboljši kostanjev les.

Samo po sebi umevno, da se rudnik ne napravi tam, kjer ni rude. Ljudstvu je dobro došlo, da so lahko svoje stoletne orjake — kostanje, katerih rodovitnost je pojemala, precej dobro prodali tovarni. Tako je šlo leto za letom. Ljudstvo je podiralo, vozilo — ni gledalo ne na čas sekanja (kostanj, ako se podira čez zimo, požene iz korena po 10 do 20 mladik, tako da ga ni potreba na novo saditi) ne oziraje se na rodovitnost, iznebilo se je kostanja, pa tudi denarja. Blagostanje je padalo z dneva v dan. Ker pa mladi kostanji vsaj po večini ne rode tako obilno, posebno ako so bolj v gošči, dočim družina zahteva svoje, se sliši že skoraj običajno: kaj hočem, žita ni, bom moral par vozov lesa zapeljati, da bom lahko žita kupil. Že bi skoraj dočakal sad, pa mora 15—20 cm debeli kostanj pasti pod to pretvezo. Celih 20 let se je sekalo najdebeljše (zares bili so velikani do 3 metrov premera), danes so najdebelejši komaj 10—30 cm premera.

Ni še pa to vsa dobrota kostanja, katero nam je nudil. Naše gospodinjje so bile zelo vešče v parjenju kostanjev. Nekatere so napravile po 10—20 mernikov, s katerimi so potem krmile prašiče čez celo zimo do novega.

Ravno tako kot sad je tudi kostanjev les neprecenljive vrednosti. Je trpežen, ne ostaja dosti za hrastom, uporabljiv je za vinogradno kolje, za brajde, za ograje, deske, mostnice ter pripraven za izdelavo vsakovrstne vinske in druge posode in za brzojavne drogove.

Pasiven kraj, kot je naš, brez kostanja ne more izhajati. Kar smo torej dosedaj zagrešili v tem pogledu, skušajmo čimprej popraviti! Odločimo se za boljšo bodočnost ter delajmo z vsemi silami na to, da bo zopet v naših gozdovih cvetel kostanj, od katerega sadu lahko pričakujemo zopet boljših časov.

Za izboljšanje državne ceste v Slov. goricah

Župani iz okraja mariborskega in ljutomerskega so se zbrali na povabilo predsednika okr. županske zveze, bivšega poslanca Špindlerja, dne 31. januarja 1941 v dvorani okrajnega cestnega odbora na sejo radi važnih gospodarskih zadev obmejnega ozemlja. Zbrali so se skoro vsi župani obmejnih občin.

Načelnik okr. c. odbora mariborski podžupan Žebot je podal poročilo o stanju nove državne ceste Pesniška dolina—Sv. Lenart—Sv. Benedikt—Gornja Radgona—Radenci—Murska Sobota. Ta cesta je bila do 1. aprila 1940 banovinska cesta ter so jo do tedaj oskrbovali okrajni cestni odbori treh okrajev. Ker pa ta cesta veže važne predele severnega dela Slovenije in ima poleg tega zveze s sosednjimi državami in je zaradi tega velikega državno-političnega, nacionalnega, gospodarskega in tujskoprometnega pomena, je po prizadevanju ministra dr. Kreka bila prevzeta s 1. aprilom 1940 v državno upravo. Ta cesta se smatra kot glavna prometna žila v severo-vzhodnem predelu Slovenije in po njej vozijo težki motorni in drugi vozovi noč in dan tovore iz Maribora, preko Slov. goric v Prekmurje in Mursko polje ter Apaško kotlino in iz teh krajev v Maribor in po drugih krajih naše države. Cesta je menda v celi dravski banovini najbolj uporabljana in je ravno zaradi te preobremenitve postala slaba. Pred letošnjo zimo so bile zaradi deževnega vremena jame na tej cesti, posebno do železniških prevozov pri Pesnici od Sv. Lenarta take, da so drug za drugim ponesrečili avtomobili, avtobusi in druga vozila. Državna cestna uprava ima za redno vzdrževanje, oz. gramozanje te ceste skrajno nizki kredit.

Komaj na vsak deseti meter dolžine ceste pride po dosedanjem računu en kupček slabega gramozja iz gramoznice ob Dravi. Dovažanje gramozja iz Maribora z desnega brega Drave stane ogromno denarja. Saj nihče noče voziti 1 m³ gramozja izpod 120 din za to cesto. Splošno je tudi znano, da je gramoz iz mariborskih gramoznic skrajno slab. V letu 1940 pa so težka vozila, ki so vozila tovore za važne zgradbe, cesto popolnoma uničila. Ako se hoče cesto rešiti, da bo za promet sposobna, se mora najti večji izredni kredit, da se bo moglo posipati na cesto toliko dobrega gramozja, da bo možno valjanje. Drugega sredstva ni, ali pa cesto zapreti za težki tovorni promet in avtobusni promet. Skoro v istem polžaju so tudi ceste Maribor—Ptuj in Maribor—Kamnica—Selnica—Dravograd—Prevalje. Tudi za te ceste primanjkuje za sedanje razmere dovolj kredita za boljše vzdrževanje.

Župani so nato soglasno sklenili, da pošljejo prihodnji teden g. banu v Ljubljano posebno odposlanstvo, katero bo izročilo g. banu utemeljeno spomenico. Kot odposlanci so bili določeni sledeči zastopniki: Špindler, župan od Sv. Ane, Anton Hrastelj od Sv. Lenarta, Valentin Klemenčič od Sv. Trojice, Joža Hrastelj iz Gornje Radgone, F. Hartner iz Murske Sobote, dr. Remec iz Ptuja, Karl Stržina iz Pobrežja, Jurij Kugovnik iz Prevalj, Ivan Urbas iz Selnice, Franjo Žebot iz Maribora.

Župani so nato tudi razpravljali o elektrifikaciji Slov. goric ter je dal potrebna pojasnila glede elektrifikacije in predpriprav za isto bivši nar. poslanec g. Marko Kranje.

Po Jugoslaviji

Predsednik stranke dr. Kulovec je v nedeljo, 2. februarja, imel na zborovanjih krajevnih organizacij JRZ v Laškem in Celju programatičen govor, v katerem je obrazložil notranje in zunanjepolitično stanje ter podal smernice za delovanje stranke.

Zunanja trgovina Jugoslavija 1940. Vojna ima velik vpliv na trgovinske razmere. Ta vpliv na zunanjo trgovino naše države se je stopnjeval v 2. polovici preteklega leta, ko se je vojna razširila tudi na Sredozemsko morje. Posledice so se pokazale v jesenskih mesecih (v septembru, oktobru in novembru), ko je naš izvoz nazadoval, dočim se je zadnji mesec (decembra) zopet popravil. V decembru 1940 smo izvozili 197.349 ton blaga v vrednosti 611.4 milijona dinarjev, v decembru 1939 pa 395.793 ton v vrednosti 728.4 milijona din. Naš izvoz je torej v primeri z decembrom 1939 nazadoval po količini za 50 %, po vrednosti pa samo za 16 %. V

l. 1940. se je naš celotni izvoz dvignil na 6689 milijonov din. L. 1940 smo imeli po izkazu naše trgovinske bilance izvozni presežek v višini 662 milijonov din, torej nekaj manj kot 1939, toda mnogo več ko 1938.

Vzgoji mladine posveča oblast banovine Hrvatske posebno skrb. Odredila je, da imajo učenci praznik tisti dan, ko je splošno sv. obhajilo. Ob šolskih izletih po nedeljah in zapovedanih praznikih mora uprava šole oskrbeti, da vsi učenci, odnosno dijaki prisostvujejo daritvi sv. maše v kraju izleta. Predpisuje se v šolah poučevanje cerkvenih pesmi. Profesorji, odnosno učitelji imajo dolžnost, da nadzorujejo dijake (učence) za časa službe božje v cerkvi! Zapoveduje se, da v bodoče ne sme več biti skupen, marveč ločen pouk v telovadbi moške in ženske mladine. Pri telovadnih vežbah in nastopih morajo dijakinje (učenke) nastopati v dostojni obleki.

Ob 70 letnici F. S. Finžgarja

V nedeljo, 9. februarja, ko bo došel »Slov. gospodar« v najbolj od prometa oddaljeno vasico, bo zvedel, vsak naš naročnik, da je dopolnil naš najboljši, najbolj znani ter priljubljeni ljudski pisatelj F. S. Finžgar 70 letni jubilej pri telesni krepkosti ter pisateljski čistosti in razgibanosti.

Ob omenku Finžgarjevega pomenljivega starostnega jubileja mu bo vsak zaveden Slovenec v duhu stisnil roko z željo, da bi nam ga ljubi Bog še ohranil, in z zahvalo, da je bilo pero tega izrednega moža tako obilno blagoslovljeno s koristno, zabavno ter podučno duševno hrano vsakemu od otroka do odraslega ter starčka, od izobraženca do najbolj priprostega kmetiča.

Jubilant Finžgar je bil in ostane Slovincem oni kmečki sin, ki je neizmerno veliko dal svojemu narodu od svoje nadarjenosti ter znanja. Vsa njegova dela pa odlikuje pred drugimi pisatelji ta prednost, da so umljiva vsem in bodo ostala za vso bodočnost neizčrpni zaklad poduka in zabave.

F. S. Finžgar je izšel iz pristne kmečke hiše, z njo je vedno čutil, njo je proučeval, za njo je pisal iz davno prošle ter zmagoslavne zgodovine Slovanov ter jo spominjal v svojih številnih spisih novejših dogodkov iz kmečkega življenja.

Kdo že ni večkrat skrbno prečital Finžgarjevega zgodovinskega romana »Pod svobodnim soncem«!

Slovenci imamo mnogo izvornih in dobrih iger. Največkrat se vrstijo na naših odrih Finžgarjevi igrokazi: »Divji lovec«, »Naša kri«, »Veriga« in »Razvalina življenja«.

Knjige Mohorjeve družbe so vsikdar žele posebno priznanje ter pohvalo, kadar je izšla kot dar družbe povest izpod Finžgarjevega peresa.

Finžgarja se nauči ceniti že vsak slovenski



Žepne svetilke

izdeluje domača tvornica

RUDOLF PASPA

Zagreb, Koturaška 69

podeželski šolar, ko čita z največjim zanimanjem njegove pouka polne zgodbe v »Vrtcu«.

Pisatelj Finžgar, ki je še vedno pridno na delu s peresom, je storil nepopisno veliko za naš narod, ko je bil več let urednik Mohorjevih knjig in »Mladike«, ki se je razvila pod njegovim vodstvom v najboljši slovenski družinski list.

Finžgar je bil oni slovenski mož, ki je opravil glavno delo za odkup Prešernove rojstne hiše, da je postala narodna last ter je z nosil s trudom vanjo staro opremo iz Prešernove dobe.

Znameniti jubilar Finžgar se je rodil 9. februarja 1871 v vasi Dosloviče pri Breznici na Gorenjskem, blizu tam, kjer je bil doma naš največji pesnik Prešeren, s katerim je Finžgar v daljnem sorodstvu. Po dovršenju gimnaziji in bogoslovju je pel novo mašo leta 1894. Kaplan je bil na raznih župnijah. Kot župnik pa je služboval na treh župnijah od leta 1902—1936, ko je stopil v pokoj.

Ob 70 letnici g. jubilantu Finžgarju »Slov. gospodar« zagotavlja, da mu bo celotni slovenski narod ostal za njegovo veliko pisateljsko delo trajno hvaležen in ga bo štel med svoje najbolj zaslužne in najboljše može!

Novice iz domačih krajev

25 letnica smrti narodnega prosvetitelja in mučenika. Zadnje dni januarja je preteklo 25 let, kar je umrl po mučeniškem trpljenju g. Franc Muršič, župnik v Framu. Rodil se je pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Posvetil je vse svoje moči kot duhovnik verski obnovi in narodni prebuditvi spodnještajerskih Slovencev. Radi navdušenega delovanja v cerkvi, v društvih in na shodih so ga zamrzili nemškutarji in mu prisegli maščevanje. Svoje hudobne naklepe so uresničili z zahrbtno ovadbo ob mobilizaciji l. 1914. Muršič je bil med prvimi žrtvami nemškutarskega ovađuštva, ki ga je pahnilo za dolgo časa v graško ječo, iz katere se je vrnil po mučeniškem trpljenju kot komaj živ mrlič. Dne 28. januarja 1916 je umrl v Framu na posledicah trpljenja, katerega je prestal med prevozom v Gradec in v

graskih zaporih. Slovo mu je govoril v Framu ob ogromni udeležbi jokajočega preprostega naroda davno pokojni g. dr. Anton Medved Narodni mučenik Muršič je bil velik prijatelj in najbližji sodelavec rajnega dr. A. Koroseca. Dal Bog, da bi duh in junaštvo rajnega g. ministra bodrila vse obmejne Slovence in jim bila kažipot v sedanjih resnih časih!

Sedemdesetletni jubilej priznanega živine zdravnika strokovnjaka. V minulem tednu je obhajal v Mariboru 70 letnico g. Franc Pirnat, upokojeni živinozdravniški svetnik. Jubilant se je rodil v Cirkovcah pri Pragerskem. Gimnazijo je končal v Mariboru, živinozdravniško visoko šolo na Dunaju. Kot živinozdravniški priznani strokovnjak je služboval v Slovenj Gradcu in v Mariboru. Veliko so njegove zasluge za povzdig kokošjereje in

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

5.

Pisanje po jeklu. Zgodovina se ponavlja. Babilonci so urezavali svoje hierogliffe v opeke; Grki in Rimljani so imeli voščene tablice. Kasneje so le še umetniki imeli tako pisalo v rokah, ko so izdelovali bakroreze in lesoreze. Vsi drugi pišemo le še »površno«, ko s tinto ali svinčnikom devamo znake na površje papirja. Velikanski tehniški razvoj te dobe zahteva, da so vse obrtniške panoge vprežene v njen voz. V dele raznih strojev ali orodja iz vseh kovin in tudi iz najtršega jekla, ki morajo imeti navodila ali številk, je moči s posebnim pisalom brez vsakršne težave napisati navodila in številke. Nemška električna industrija je iznašla pisalo iz trde Wolframove kovine. Da more kdo kaj

Prav nič zadovoljen pa ni bil z Judežem — coprnik Migeč. Ko se ga je Judež jel izogibati, je sprva mislil, da so ga pač kake muhe prijele. Toda kmalu je moral spoznati, da se ga je fant hotel rešiti in da je hotel začet pošteno, delavno življenje. To ga je ujezilo in vznemirilo. Saj mu je bil Judež tak pomagač, da je bil težko brez njega. Kadar mu je bilo treba kož, je zagnal Judeža na lov; tudi večji del njegovih coprnij je bil tak, da mu brez Judeževe pomoči niso šle. Zato se je na vse kriplje trudil, da bi ga odvrnil od poštenega življenja in pridobil zopet zase. Ko zlepa ni uspel, je začel s hudim; grozil mu je, da ga bo zaradi ene ali druge lumparije naznanil. Judež pa je besedo obrnil; saj je vedel tudi on za marsikako hudobijo, ki bi bila Migeča spravila za kako leto na varno. Zdaj ga je coprnik jel na limanice vabiti; obljubil mu je, da mu bo dajal na mesec tisoč dinarjev, če bo zanj delal. Pa tudi te ponudbe Judeža niso premotile. Nekega dne, ko je Judež proti večeru ravno prišel domov in se lotil popravila pri oknih, je prišel spet coprnik in je na harmonike zaigral poskočno arijo. Judež se ni zmenil zanj; ko pa Migeč le ni nehal, je revknil:

»Kaj pa hočeš?«
 »Za ovset ti orglam, hihihi,« se je zarežal Migeč.
 »Pusti me s svojimi neumnimi norci! Jaz se ne ženim.«
 »Kako da ne? Saj boš vzel najlepšo in najbogatejšo v vsej fari?«
 »Koga?«
 »Koga neki? Nadvorsko Julko, seveda, hehehe.«
 »Ti —! Prekleti jezik, nikar ne uganjaj norcev, ti rečem.«
 »Ali ne boš Julke vzel?«
 »Še v spanju nisem mislil na ženitev, z Julko pa še najmanj. Tako zmešan še nisem.«
 »Noč in dan misliš nanjo.«
 »Kaj? Kdo to pravi?«
 »Meni moj salamonski špegelj.«
 »Beži, beži! Poznam vse tvoje goljufije in tvoj salabolški špegelj.«
 »Ti me še malo ne poznaš! Jaz imam v oblasti tako reči, da se ti še sanja ne.«
 Oči so se mu zableščale kakor mački, uhliji so mu zamigali, zasukal je glavo sem in tja, da je čudno zašklopotala. Potem je zopet nastavljal harmonike na usta in zaigral zapeljivo ljubavno vižo.
 »Nehaj!« se je zadržal Judež jezno.
 »Ali je ne maraš, Julke, ha? Seveda jo imaš rad. Ležeš za njo in snudiš okoli nje. Pa to ti vse vkup ne

travnštva. Na teh dveh poljih je bil z vsemi močmi na delu z živo besedo in peresom. Mnogo je koristil našim kmetom in gospodinjstvom s številnimi razpravami in živinozdravniki nasveti, katere je podeljal v poljudni obliki v »Slov. gospodarju«. G. Pirnat se je veselil obče priljubljenosti zaradi mirnega in prikupljivega značaja ter postrežljivosti napram kmečkemu narodu, kateremu je še danes radevolje na razpolago s praktičnimi predavanji. K pomenljivemu jubileju »Slov. gospodar« g. svetniku čestita z željo, da bi ostal zdrav, krepak, čil in delaven, kakor je pri sedemdesetih letih, tudi še za naprej!

Smrtna nesreča v drči. V Podpeci na Korškem so spuščali hlode delavci po pol kilometra dolgi drči v gozdu grofa Thurna. Ker se je na spodnjem koncu drča nekaj pokvarilo, so zaustavili delo. Med popraviljem sta se podala dva delavca, ki sta bila zaposlena na sredi drče, pit vodo. Ko sta se vrnila, sta preslišala, da so zopet začeli s spuščanjem po drči. Po drči z največjo naglico pribrzeli hlood je zdrobil prsni koš 33 letnemu delavcu Alojzu Krancu. Medtem ko je od hloda zadeti padel, je še pridrvel drugi hlood, ki je zadel nesrečnega v kolk ter je polomil žrtvi še hrbtenico, noge ter roke. Kranc je bil pri priči mrtev, njegov tovariš si je otel življenje s skokom iz drče.

Otrok umrl radi opeklina. Na Tolstem vrhu pri Guštanju se je rodil posestniku Paradižu trinajsti otrok. Žena drugega brata Paradiža je bila klicana k porodnici, doma pa je pustila 3 letnega sinčka in 7 letno hčerkico. Radi mraza se je fantek preveč pritisnil k zakurjeni peči. Fantku se je vnela obleka in na mah je bil ves v plamenih. V brezupnem stanju so ga prepeljali v bolnišnico, kjer je umrl zaradi prehudih opeklin.

Lov na steklega psa, ki je ogrizel 9 oseb. V Starem trgu in v Slovenj Gradcu je ogrizel stekel volčjak 9 oseb. Med temi 8 tako hudo, da so jih morali spraviti takoj v Pasteurjev zavod v Celje. Ogrizel je tudi več drugih psov ter živali. Za steklakom se je počel lov. Oboroženi moški so zasledovali psa na kolesih. Orožnik ga je dohitel v Lepi vasi. Lopnil ga je s kolom po glavi tako, da ga je omamilo. Z lovsko puško oboroženi občinski stražnik je steklaka od blizu ustrelil ter usmrtil.

Celjan smrtno ponesrečil v Srbiji. V Rudovicah pri Baroševcu v Srbiji, ki je last družbe za izdelovanje ognjavarnih predmetov v Celju, se je zgodila koncem januarja nesreča, ki je zahtevala tri človeška življenja. Med delom se je nenadno odtrgala plast glin in za-

sula 32 letnega obratovodjo Jožefa Šparhaka in dva delavca. Reševalna dela so začeli takoj. Ko so podsute odkopali, so bili že mrtvi. Šparhakl je bil doma iz Celja. V zgoraj omenjenem glinokopu je bil zaposlen šele od 1. junija lanskega leta.

Jamski voziček hudo poškodoval mladega rudarja. V premogovniku v Pečovniku v celjski okolici je stihnil v rovu jamski voziček 21 letnega rudarja Karla Čatra iz Pečovnika. Poškodovalo mu je križ in zlomilo levo nogo pod kolonom.

Sestra utonila, brat rešen. Iz Radeč pri Zidanem mostu poročajo: Po nesrečnem naključju je gospa Zahrastnikova, ki se je vračala pozno v noči domov s svojim bratom, padla v temi v deročo vodo stranske potoške struge, ki služi za pogon številnih mlinov in tovarne »Peta«. Narasla voda je odnesla gospo s seboj. Gospa se je zaman skušala uloviti za obrežne korenine ali nizko grmičevje, ki obrašča strugo. Zaman so bili vsi napore brata, ki se je pognal takoj za njo. V temni noči bi bili še njega kmalu požrli valovi deročega potoka. Na obupne kričke je takoj priteklo g. Šuligoj, ki se je tačas mudil pri čevljarju Kendi. Ko je videl, da sam ne bo nič opravil, je stekel še po njenega sina Franca. S skupnimi močmi sta gospo in njenega brata rešila iz deročega potoka. Vendar so bili vsi poizkusi, da bi gospo obudili v življenje, brez uspeha. Gospa je bila že mrtva, njen brat pa si je kmalu opomogel.

Blagoslovitev Slomškovega dij. doma

Na Svečnico ob 3. uri popoldne se je zbralo v Tomšičevem drevoredu v hiši, kjer je nekdanj bil kavarna, mnogo zastopnikov katoliških ustanov in organizacij, da prisostvujejo pomenljivemu dogodku: blagoslovitvi Slomškovega dijaškega doma. To bo dom, v katerem se bodo vzgojevali bodoči učitelji po načelih največjega slovenskega vzgojitelja svetniškega škofa Slomškega. Dom je blagoslovil prevzvišeni g. dr. Tomažič, ki je v lepem govoru poudaril visoki namen in veliki pomen novega doma za narod in domovino. Govorili so še prof. Živortnik kot predsednik zadrage za ta dom, inšpektor dr. Žitnik kot zastopnik bana, g. Puš za Kmečko zvezo, g. Kopriva za Slomškovo družbo in ravnatelj učiteljskega dr. Sušnik. Med navz čimi so bili predsednik Prosvetne zveze rektor dr. Hohnjec, sreski načelnik dr. Šiška, dr. Leskovar, ravnatelj Hrastelj itd. Nebeški blagoslov in božja milost bodi vedno nad zavodom in vsemi, ki se bodo v njem vzgojevali!

Oblast je napravila red. V zadnji številki smo poročali o ceni pšenice v Prekmurju in rekli, da se je kupovala že po 550 din. Zdaj je oblast stopila tem špekulantom na prste in določila ceno 313 din tako za rž kakor za pšenico. Hvaležni smo oblasti za ta odločen nastop.



Avstralski strelci. Avstralski strelci se posebno odlikujejo v angleški ofenzivi v Libiji

bo pomagalo. Pravim ti, ne bo ti gratalo, če ti ne pomagam.«

»Vohun prekleti —!«

»Aha, torej priznaš! Meni nisi nič novega priznal. Nas eden se naredi nevidnega; jaz sem povsod in nisem nikjer, vse vidim, vse vem.«

»Ti si sam živi hudobec!«

»Oho! Nikar ne ozmerjaj svojega najboljšega prijatelja! Nihče ti ne more pomagati kakor le jaz... Ti si zaljubljen v Nadvorsko. Jaz ti jo skomandiram. Vem za pravo pot. Oblast in moč sta mi dana. Le mene se moraš spet držati kakor nekoč. Reci da in čez pol leta boš njen mož.«

Zdaj pa je prekipela jeza v Judežu. Planil je k Migcu, ga lopnil po rami in zarjul nad njim:

»Če se mi takoj ne izgubiš, te zaženem po bregu dol, da boš v grabnu lahko pobiral svoje kosti. Izgubi se! Ne maram te več videti, ti — ti goljuf, lump hudobni!«

Migec se je potuhnil in jel prestrašeno stokati:

»Ne udari me... nikar... ne stori mi kaj... saj grem.«

Urno se je pobral in jo ucvrl po globači dol. Komaj pa je bil na varnem, je siknil sovražno:

»Počaj me, pobič, tega ti ne bom odpustil! Tako ti bom zagodel, da boš še rad prišel do mene in me še prosil. Pa mi boš drago plačal!«

Spodaj na travniku se je ustavil in je nalašč zaigral poredno, pesem na svoje harmonike.

Naslednje tri tedne se Migec ni prikazal. Lazil je po sosednjih dolinah in je prodajal lahkovernim ljudem svoje »čudežne« maže in koreninice. Šele sredi novembra se je spet prikazal v Podkraju, prevohal je vas, da bi mu ne ušli kaki babji marnji, nekega večera pa je kakor slučajno primahal iz lesa proti Nadvorniku. Nadvorski Peter je pod lesom grabil listje, ko je iznenada stopil iz grmovja Migec.

»O, Jaka! Od kod pa ti?« ga je Peter nagovoril.

»V Podhovskem lesu sem bil,« je odgovoril Migec.

»Toštino seme sem šel nabirat.«

»Čemu pa ti bo?«

»Kdor zna, se s tem lahko nevidnega naredi.«

»Ti gotovo znaš. Na, kar poskusi zdajle pa izgini!«

»To ni kar tako. Najprej ga je treba v pasji masti opeči, potem pa na mesecu posušiti, kadar je o polnem. Ko se bo tvoja sestra ženila, takrat ti bom to coprnijo pokazal, če me boste povabili.«

»Tedaj? Haha! Doglej bom moral pa dolgo čakati.«

»Saj se ženi — ljudje pravijo, da bo Jurača vzela.«

»Jurača je figo pokazala. Julka je izbirčna. Ta bo moral že vseh deset čednosti imeti, kogar bo ona hotela.«

Tedaj se je jel coprnik na vso moč režati: »Hehehehehehehehehehehehe.« Kar tresel se je in migal z vsemi udi. Zmeraj znova ga je posilil smeh: »Hehehehehehe...«

napisati na jeklo ali drugo kovino, je treba, da spusti električni tok med pisalo in podlago. Jeklo se električno segreje in zmečha in s pisalom pišeš po njem skoraj tako kot po papirju.

Črnci se ne rodijo črni. Malokdo ve, da črnci ne prihajajo na svet črni. Pri rojstvu je njihova koža svetlosiva, včasih prav bela. Šele po dveh, treh tednih postane koža temnejša, čez dober mesec po rojstvu pa je mali črnci prav tako črni kot njegovi starši. Zanimivo pa je, da se pri križanju črne in bele rase utegne pri novorojenčkih pojaviti črna barva kože šele po nekaj rodovih. Tako lahko na priliko dobimo mulatska starša, ki sta svetle polti, otroka, ki bo imel popolnoma črno kožo.

Požari

Na Vranskem je izbruhnil pod večer ogenj v hlevu posestnika Leopolda Pirnata v Jeronimu. Hleva na pomoč prihrzeli domačini in gasilci niso mogli oteti, pač pa so rešili kravo in blizu stoječo hišo. Škode je več tisoč din, zavarovalnica je malenkostna.

Vlom v stanovanje. V Radvanju pri Mariboru je bilo v Firmovi ulici stanujoči Mariji Horvatovi iz stanovanja od neznanca ukradenih 3500 din, budilka in posteljno perilo.

Tihopatec z živim blagom. Okrog 25 prekmurških Goričancev se je zmenilo, da bodo šli v Nemčijo na delo in to brez vsakega dovoljenja. Največ je bilo mladine pod 20 leti. Dobili so nekega agenta, ki jih je spravil skrivaj preko meje in so baje šli v tem mrzlem vremenu do pasu preko vode. Nesli so s seboj tudi vence, kakor da bi šli kam na pogreb, da bi ja bilo manj sumljivo. Pa niso imeli sreče. Prišli so sicer preko meje, pa jih je nemška oblast nekje blizu Cmurka ustavila, jih prignala do meje in pognala v našo državo. Naši Goričanci so bili poparjeni in sram jih je bilo, ko so tako hitro prišli s sezonskega dela. In še naša oblast jih bo poklicala na odgovornost. Tako je prav, naj jih le dobro zašije. Mladina pa imej pamet in ne izpostavlja svojega življenja v nevarnost, posebno tista, ki imaš vsega dovolj doma.

Lovski tatovi v Slov. Krajini. Tudi pri nas je precej teh tičev. Tako so orožniki dobili Zrim Ludovika s puško v revirju v Petrovcih in so mu jo odvzeli, ker je oddal več streliv. Lovski tatovi so navadno med najbolj bogatimi posestniki. Če jih bo oblast dobro prijela, se bodo že spametovali. Tudi drugod jih je dovolj.

Po svetu

Smrt predsednika grške vlade in njegov naslednik. Dne 29. januarja zjutraj je preminul na svojem domu v Atenah 70 letni Ivan Metaksas, general in predsednik grške vlade. General Metaksas je užival v svetu ne samo glas uglednega in enega najbolj zmognih državnikov, ki je organiziral Grčijo v močno politično silo, ampak je veljal tudi v vojaškem ozirju za velik talent. V sedanji vojni je dokazal s številnimi zmagami svoje poveljniške zmognosti. Za njegovega naslednika je bil imenovan Metaksasov najbližji svetovalec, 53 letni Aleksander Korizis, dosejani vodja grške narodne banke. Novi ministrski predsednik je obdržal vso oblast, katero je imel Metaksas. Poleg čina ministrskega predsednika spadajo pod njegovo področje zunanje, notranje zadeve in vojno ministrstvo. Novi šef grške vlade pozna do podrobnosti posle in načrte pokojnega generala Metaksasa. V merodajnih grških krogih izjavljajo, da se s smrtjo Metaksasa grška

politika ne bo spremenila in bo Grčija nadaljevala vojno.

Vladna kriza na Bolgarskem odklonjena. Bolgarski kmetijski minister Bagrjanov je na zasedanju sobranja (parlamenta) 1. febr. v svojem poročilu ostro napadel delo vlade in zahteval temeljite spremembe v notranjem režimu v Bolgariji. Bagrjanov se je vrnil pred nedavnim z dolgega potovanja po Nemčiji in Italiji ter je velik zagovornik načina vladanja narodnega socializma in fašizma. Takoj po Bagrjanovem govoru je odstopil trgovinski minister Zagorov. Nato je sklical ministrski predsednik Filov sejo vlade, ki je sklep je bil odstop. Ko je pa ministrski pred-



Ivan Metaksas, general in grški ministrski predsednik, je umrl, kakor poročamo danes

sednik Filov ponudil kralju Borisu ostavko vlade, je ta ni sprejel. Izvršene bodo le nekatere spremembe v vladi, sicer pa ostane vse pri starem in je zaenkrat Bagrjanov naklep propadel.

Umrl je zadnji papeški vojak. Ne mislimo na papeževo telesno stražo, ki se vedno dopolnjuje z vojniki po večini iz Švice. V mislih nam je papeževa vojska, ki je bila potrebna, dokler je imel papež svojo lastno državo, ki je nekdanj obsegala ne samo mesto Rim in okolico, marveč tudi druge pokrajine v Italiji. Zadnji član te vojske je te dni umrl. Ime mu je bilo Tomaž Latini. Hrabro se je za papeža in njegovo posest vojskoval l. 1867. in 1870. ter je tudi nekaj časa živel v vojnem ujetništvu. Od papeža je prejemal pokojnino do svoje smrti, ki ga je zadela v 93. letu življenja.



Graf Csaky, madžarski zunanji minister, je bil sredi minulega tedna slovesno pokopan v Budimpešti

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Dobrotnik cerkve in sirot umrl. Dne 26. jan. je umrl v slovenjegraški bolnišnici veleposestnik, trgovec in tovarnar Viktor Gol. Njegove zemeljske ostanke so prepeljali domov in položili na mrtvaški oder. Pogreb je bil na farno pokopališče k Sv. Janezu. Rajni je bil velik dobrotnik cerkve in sirot. Sveti mu večna luč, sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Najstarejši župljan in Slomškov birmanec umrl v Jarenini. Dne 30. januarja tega leta smo položili k večnemu počitku najstarejšega župljani Slomškovega birmanca, bivšega posestnika in cerkovnika 91 let. Knupleža Karla. Starček, ki je bil zgled poštenjaka in narodnjaka, je zatislil svoje trudne oči na svojem bivšem domu, kjer zdaj gospodarja sin Albin v Vajgnu. Pokojnik je bil rojen 1850. leta v Partinju, župnija Sv. Jurij v Slov. goricah. Kot fant je bil član Marijine družbe ter zgled vsem fantom. Nato je šel kot fant v Spilje, v nekdanj slovensko, danes že ponemčeno župnijo, za cerkovnika, kjer je bil 5 let. Nato je šel v Jarenino, kjer je bil cerkov-

nik 33 let, od tu je šel k Sv. Jakobu v Slov. goricah, kjer je bil za cerkovnika 4 leta; nakar si je v Jarenini kupil lepo srednje posestvo tik ob cesti Jarenina—št. IIj v Slov. goricah, kjer je živel do svoje smrti. Kakor je že uvodoma omenjeno, ga je birmal naš svetniški škof Slomšek, česar se je starček z veseljem mnogokrat spominjal. Ze v fantovski dobi, ko se je pri nas pričelo narodnostno gibanje, ga je zajel val navdušenja za slovenstvo in za narodne pravice. Bil je čez 50 let naročnik »Slovenskega gospodarja« in mariborske »Straže« od početka njenega izhajanja do ustavitve. Razmeroma star se je poročil (39 let) z Donko Rozalijo, ki mu je bila zvesta in udana družica skozi 52 let ter mu tudi v boleznih nad vse požrtvovalno stregla. V zakonu se mu je rodilo 6 sinov, ki so vsi zavedni narodnjaki ter odločni borci za narodne in katoliške vzore. Pokojni je zapustil razen žene in 6 sinov še 21 vnukov ter 9 pravnukov. Od rajnega se je pri cerkvi poslovil v lepih besedah tukajšnji dekan in častni kanonik g. Čizek Josip, domači

Motorni čolni s krili. V Marsfieldu v ameriški zvezni državi Oregon so te dni preskušali nov tip motornih čolnov, ki bodo pomenili v najbližji bodočnosti pravo revolucijo. Nov tip motornega čolna razvije v razmeroma kratkem času neverjetno brzino. Pri brzini 83 km na uro se čoln dvigne tik nad gladino, v vodi ostane le ves vijak. Istočasno se na obeh straneh čolna razprostrejo po tri krila, ki služijo istemu namenu kot krila pri letalu. Čoln dobi v tem trenutku podoba galeba, ki leti tik nad vodno gladino. Motor ima 55 ks. Ko se motorni čoln ob brzini 83 km dvigne tik nad gladino, lahko nato v nekaj sekundah razvije hitrost 103 km na uro. Pri tej brzini se potem več ne uporablja krmilo,

»Kaj pa ti je? Ali te meša?« je dejal Peter nevoljno.

»Smejati se moram, ko misliš, da čaka Julka na takega z desetimi čednostmi — hehehehe. Ne, ne! Tako izbirčna Julka ni. Saj že ima ljubčka — pa ta ni ne gruntarski ne bajtarski, še hlapec ni, cel beraček je, beraček.«

»Za Julko lezejo mnogi, gruntarski in beraški; pa Julka jim kaže fige, velikim in malim.«

»Oha — v tega ljubčka pa je vsa zatelebana; smoli se okoli njega, po cele ure presedi z njim, denar mu daje in jezik si brusi za njega.«

»Migec, glej, kaj jezikaš! Moje sestre ne boš obrekoval.«

»Saj je ne obrekujem. Povem pač to, kar vem... Če ne verjameš, pokukaj v moj salomonski špeglj! Tu rotri ju vidiš, kako se ljubita.«

Pomolil mu je steklo pred nos, pa ga naglo spet umaknil čes:

»Hihhi, saj nič ne vidiš, si slep ko mače, ko na svet pride. Jaz pa natanko vidim... On je cel divjak, rdečkaste lase ima; bajto tudi vidim, kamor se bo priženila... V Kotu je.«

»V Kotu ni druge bajte kakor Jeruljina.«

»Saj ta je... Jerulje Julka ne bo vzela, hehehe, to je gotovo. Pa v bajti je še nekdo drug.«

»Prekleta! Judež!«

»Uganil si, hehehehe... Prav v tega se je Julka zatelebala, hehehe.«

»Če mi zdaj še eno zineš, te čofim po gobcu, da boš vse zobe izgubil.«

»Dobro, bom pa tiho in bom gledal, kako boste zijali... Nas eden ve več, kakor se vam sanja; pa saj sem tiho tudi lahko.«

»Kaj še več? Povej!«

»Ah, zdaj si mi radoveden! Ti bom pa še nekaj manglega povedal. Oni človek, ki je čez Hudičev graben skočil in ki mu je potem tvoja sestra pomagala naprej, ni bil nihče drugi ko — Judež.«

»Tako? Zadnjič si pa pri Repniku rekel, da je bil Mrkačev Luka.«

»Mrkačevemu sem bil še eno dolžen, ker me je radi neke zajčje pasti orožnikom zatožil... Še nisva obracunala... Skočil pa je Judež in tvoja sestra bi si bila rajši jezik odgriznila, ko da bi ga bila izdala... In takega para ti ni kmalu kje blizu, cele ure presedita v lesu, hehehe... Ko človek takole hodi za rožami, ti marsikaj vidi, hehehe, in svojega salomonskega špeglja tudi ne nosim zastonj s seboj... Poslušaj me! O svečnici se bosta ta dva oženila na Jeruljino bajto, to je gotovo; vse sta se že zmenila.«

Književnost

Dr. Anton Korošec. Spisal Andrej Farkaš. Mladinska založba v Ljubljani, 1941. Tiskala Salezijanska tiskarna na Rakovni ul. v Ljubljani. Pičel mesec po smrti slovenskega narodnega voditelja dr. Antona Korošca je izšel ta njegov življenjepiš. Vsebinsko se naslanja na članke o dr. Korošču, ki so izšli ob njegovi smrti v slovenskem časopisju. Knjižica, obsegajoča 98 strani, nudi nazorno in kolikor toliko popolno sliko o načelih, delu in veličini moža, ki se mu je posrečilo kot nobenemu pred njim zbrati okoli sebe ves narod. Namen knjižice je, ponesti slavo dr. Koroščevega imena slovenski domovini ter vzbujati in utrjevati v vseh slojih, zlasti med mladino zvestobo dr. Koroščevemu spominu, njegovim lepim načelom in sijajnim zgledom. Knjižico toplo priporočamo.

Knjižne novosti Družbe sv. Mohorja: Stvarno kazalo h Grudnovi in Malovi Zgodovini slovenskega naroda (sestavil L. Mlakar), broš. 44 din, vez. 60 din; Andrejčkov Jože: Žalost in veselje (2. izdaja) broš. 28 din, vez. 36 din; Ksaver Meško: Mladim srcem, III. zvezek (2. izdaja), broš. 20 din, vez. 32 din. Udje Družbe sv. Mohorja dobe knjige 25 % ceneje. 225

Naznanila

Vinarska podružnica v Mariboru priredi v mesecu februarju 1940 sledeče tečaje o trsni rezi v vinogradu: 4. febr. t. l. na Meljskem hribu pri g. dr. Scherbaumu in 4. febr. v Pekrah na posestvu Benediktinskega samostana, 6. febr. v Počehovi, vinograd F. Kaufmana in 6. febr. v Limbušu na upravi samostanskih vinogradov. 9. febr. na Parnci pri g. Grahorniku. 11. febr. v Peklu, vinograd g. dr. Marina. Vsak vinogradnik se naj tega tečaja udeleži. Na tečaj naj pošlje tudi vsakdo svojega viničarja. Trsna rez v vinogradu je zopet letos posebno važna in zato je pač v korist vsakega vinogradnika, da se tečaja udeleži. Vsi tečaji se pričnejo ob drugi uri popoldne.

Št. Iij v Slov. goricah. Naš Fantovski, odn. Dekliški krožek bosta priredila na pustno nedeljo lepo igro, pri kateri se bodo naši redni udeleženci prosvetnih prireditev obilo nasmejali.

Betnava. Na ponovno prošnjo deklet se vršita še VI. in VII. tečaj »Resnica o zakonu«. Šesti tečaj se bo vršil od 17. do 20. februarja z začetkom prvi dan ob 18. uri zvečer, sedmi tečaj pa se vrši od 21. do 23. februarja z začetkom prvi dan ob 10. uri popoldne in je rezerviran za ptujsko deklško okrožje. Pošljite prijave do vključno 10. februarja. S seboj prinesite 2 rjuhi, brisačo in copate. Radi uvedbe krušnih kart prosimo, da prinesete s seboj kruha za tri dni. Tečajnina 50 din. Dekle, če misliš resno s svojim življenjem, če hočeš srečna in vesela skozi življenje, udeleži se tečaja »Resnica o zakonu«. V januarju se je tega tečaja udeležilo 107 deklet.

Podružnica slovenskega čebelarkega društva v Ptujju predvaja v nedeljo, dne 9. t. m. ob 10. uri popoldne v Mestnem gledališču velezanimivi in poučni zvočni film »O čebeli in njenem življenju«.

Ogromna armada se bo razlila v smeri proti Dunaju, kakor hitro bo skopnel sneg in bo poraslo toliko paše, da bodo imeli konji ter razna druga živina dovolj krme.

Po takih poročilih je moralo graničarsko vrhovno poveljstvo nekaj ukreniti, da kolikor toliko zavaruje pokrajino, skozi katere se bo skušala turška kača potegniti do Dunaja. Pihlerju so poverili radevolje poveljevanje nad 500 štajerskimi dragonci, kateri so se javili pristojevoljno, da pomagajo ovirati prenapeti razliv poplave turških vojnih sil.

Konjeniški stotnik Janez Pihler je prejel povelje, da se spretno izmika spopadom z večjimi turškimi oddelki, istočasno pa prime od strani manjša roparska krdela in obvešča vrhovno poveljstvo avstrijskih protiturških čet o gibanju glavne sultanove armade.

Kakor hitro je bil praporček zbran, je zdirjal stotnik od granice proti štajerski in predvsem v Maribor, na Dravsko ter Ptujsko polje. Pihlerju je bila odkazana v tabor sprejemena Ptujška gora kot zatočišče, ako bi prišel v nevarne škiprice pred Turčini.

Širokopoteznost povelja je trabil dragonski častnik v to, da bi rešil Maribor nad vse druge uskoške more in se sešel za dalje časa z zaročenko Kunigundo, po kateri je koprnal z ljubeznijo vojaškega srca.

V obdrevskem mestu je zvedel ob prihodu, da je zamudil obračun s tolovajskimi uskoki, katere so iz obupa

Mladinska Kmečka zveza opozarja domačine in okoličane na izredno lepo igro »Naša krič«, ki se bo igral v Katoliškem domu v št. Juriju ob južni železnici dne 15. februarja ob 20. uri in 16. februarja ob 3. uri popoldne.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Dne 16. februarja t. l. se vrši domovinski dan. Poleg deklamacij in govora nam bo lepa zgodovinska ljudska igra iz časov Napoleona »Naša krič« pokazala ljubezen in ponos naših prednikov do naše zemlje in naroda. V teh resnih vojnih časih bo tudi nam prelepi zgled domovinske ljubezni.

Sv. Janž na Dravskem polju. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 16. februarja, v dvorani veseloigro »Začarani ženin«.

Sv. Pavel pri Preboldu. V nedeljo, 8. februarja, bodo imeli »Fantje na vasi« svojo spevoigro v Društvenem domu.

Tečaj za zadrušne funkcionarje v Brežicah. Tečaj za zadrušne funkcionarje bo v Brežicah v risalnici meščanske šole dne 12. in 13. februarja od 8. do 13. ure. Priredi ga kraljevska banska uprava s sodelovanjem okrajnega kmetijskega odbora, Zadrुžne zveze, Gospodarske zveze, Kmečke zveze in Kmetijske zbornice.

Mihova smola



Miha je molzel. Na glavi je začutil udarec.



Rep pritrdi kravi na hrbet.



Misli je, da ga je krava udarila z repom.



še zdaj opazi, da ga je maček preslepil!

premlatili meščani brez vednosti previdnega mestnega sodnika ter poveljnika gospoda Krištofa. Bati se je bilo samo še uskoškega maščevanja in pred tem naj očuva Maribor Pihlerjeva junaška roka.

Čisto drugo sliko o Perovih nakanah je razgrnila pred tako težko pričakovanim zaročencem Kunigundo. Njena neomajna zvestoba je povzročila razliv uskoškega gorja nad mestom. S svojo odkritosrčno izpovedjo — ne samohvalo — je zadela izvoljenca tam, kjer je vsak pravi vojak najbolj občutljiv. Pero Čatorič se je hotel kot vojaški tovariš in pobratim polastiti Janezove zaročenke... Radi tega je zaslužil potuhnjeni in izdajalski uskoški lopov smrt na kolu z vsem svojim pasjim krdelem! Pod najglobokejšim vtisom nezlomljive nevestine zvestobe se je lotil Pihler z več oddelki svojega praporčka pogona za uskoško druhaljo, ki preži v kakem skritelem kotu na priložnost zahrbtnega maščevanja. Na vse strani razposlane dragonske izvidnice so kmalu javile, kje so si pustili negodni ptički rasti v Mariboru poskubljeno perje in da so že odfrčali neznano kam, kakor hitro so doznali za prihod Pihlerjeve konjenice.

Ako so oddivjali uskoki proti jugu, so izginili, kakor bi jih bila požrla zemlja. To dejstvo je bilo znano Pihlerju in radi tega je odložil obračun z izdajico do prvega slučajnega srečanja.

(Dalje sledi)

družbo z nalogo zgraditi ogromno ladjo. Vsak član sekte, ki si hoče zagotoviti mesto na moderni Noetovi barki, mora kupiti vsaj eno delnico za sto dolarjev. Nova Noetova barka bo dolga okoli 300 metrov. Na nji bo razen molinice, prostornih skladišč in kuhinje, samo nekaj tsnih kabin. Ker prorokuje »Ezehielov brat« začetek novega vesoljnega potopa na veliki petek 1941, so Noetovi privrženci že začeli graditi barko. Delo seveda opravljajo brezplačno, ker jim je tako ukazal poglavar sekte. Nihče pa ne ve, zakaj grade barko brez železnih žeblijev. Ker je bilo doslej prodanih 2000 delnic, je napravil »Ezehielov brat« na račun ljudske neumnosti že pred vesoljnim potopom za vsak slučaj zelo dobro kupčijo.

MALA OZNANILA

Cenik malim oznanilom

Vsaka beseda v malem oglasu stane za naročnike »Slov. gospodarja« 1 din, za nenaročnike 2 din. — Za Preklic, Poslano, Izjave se računa posamezna beseda 3 din. — Oglasni davek se zaračunava posebej. — Kdor oglašuje tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še 5 din. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. — Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih oznanil, mora priložiti znamko za 2 din, sicer se ne odgovarja. — Mala oznanila se sprejemajo najpozneje do ponedeljka zvečer, če je pa v torek praznik, pa do ponedeljka do 9. ure dopoldne.

SLUŽBE

- Deklo in šole prostega fanta sprejme Reisman, Bohova, Hoče. 242
- Sprejemem šole prostega fanta. Gole, Košaki 13, Maribor. 244
- Viničar s 4 osebami in svojo kravo se išče, Maribor, Gregorčičeva 8. 245
- Mlinar, starejši in samski, se sprejme na navađen kmečki mlin v laškem okraju. Ponudbe na Moša Pšeničnik, Beograd, Kosovska 18/IV, vrata 13. 246
- Sprejme se ofer, takoj, Rošpoh 81, Kamnica. 236
- Ofra s 4 delavci sprejme Vilkomdvor-Vukovje, Sv. Marjeta ob Pesnici. 237
- Sprejemem viničarja, majerja, oferja ali hlapca, dobre ljudi s 4—5 del. močni na dobro mesto, kjer je precej zemlje. Preac Franjo, Ptuj, Zg. Breg 31. 235
- Sprejemem 15—16 let starega kovaškega učenca z vso oskrbo. Oglasiti se pri Steinbauer, Sormanje, Sv. Lenart v Slov. goricah. 221
- Sprejemem oferja, Ivan Kramberger, Pesnica 10, Sv. Marjeta ob Pes. 222
- Poštena in marljiva viničarska družina se sprejme. Twiekeljevo posestvo, Krčevina pri Mariboru. 223
- Poštena 16 letna deklica želi za vajenka k šivilji na deželo. Marija Vidovič, Dogoše 87, Maribor. 220
- 300 din tedensko lahko vsak zasluži s prodajanjem ali izdelovanjem potrebnih predmetov. Pošljite znamko za odgovor! P. Baltič, Ljubljana, Podhrb 5. 231
- Hlapca h konjem in govedu v bližini Maribora se takoj sprejme. Oženjeni z manjšo družino imajo prednost. Naslov v upravi. 227
- Iščem službo kovaškega pomočnika. Ljubec Alojz, Slavšina, Sv. Andraž v Slov. gor. 229
- Sprejme se mlajši fant, 16—18 let star, za vrtna dela. Predstaviti se v vrtnariji Brandhof, Studenci, Obmejna c. 64. 247
- Sprejemem delavsko družino, 4—5 oseb, sposobno vinogradniškega in poljedelskega dela pod dobrimi pogoji. Ločičnik, Rošpoh 125. 248
- Hlapec za konje, oženjen, priden in trezen, se sprejme za veleposestvo Aug. Ziahtič, Fram. 249
- Sprejme se majer. Prednost z večletnimi spričevali. Limbuš 14. 254

POSESTVA:

- Prodajam 10 oralov zemlje, gozdov, njive, travnik, sadonosnik. Cena 70.000 din. Precetinci, Mala Nedelja. Vprašati pri Lešnik, Maribor, Slovenska 36. 239
- Prodajam posestvo. Vosek 31, Sv. Marjeta ob Pesnici. 234
- Lep gozd v neposredni bližini Maribora, ca. 5 oralov, prodaj Ervin Mulec, Studenci. 226

REDILO ZA SVINJE,

z ribjo moko je tisočkrat preizkušen in od strokovnjakov priporočen prašek, ki povzroča, da svinje rade žro, hitro debeljenje in naglo rast mladih prašičev. Paket 8 din, 1 kg 25 din po pošti s povzetjem do 4 pakete ali 1 kg 10 din več. »Mlekan« redilo za krave. »Galop« prašek za konje. Lekarna pri Zamoreu, Maribor, Gosposka 12. 233



**POMLADANSKI
DUNAJSKI VELESEJEM
WIENER MESSE
9. DO 16. MARCA 1941**

v znamenju poljedelstva in gozdarstva evropskega jugovzhoda

Poljedelstvo (vsi poljedelski stroji) — vrtnarstvo — sadjarstvo — vinogradništvo — ribolov in ribogojstvo — čebelarstvo — kemična industrija — mlekarstvo — kletarstvo

**Na področju Tehničnega velesejma
AVTOMOBILSKA IN MOTOCIKLISTIČNA RAZSTAVA
Prijave najpozneje do 10. februarja**

Vsa obvestila in navodila dajeta:

J. Kulhanek, počastni zastopnik za Dravsko banovino in banovino Hrvatsko, Zagreb, Ulica Kraljice Marije 24, telefon 51-85
H. Piannenstill, gen. zastopnik za celo Jugoslavijo, Beograd, Bosanska 29, telefon 30-881

Popusti na vseh železnicah!

Kmetijski mlin se prodaj ali zamenja za posestvo. Ponudbe je poslati Cirilovi tiskarni, Ptuj. 253

RAZNO:

- Prodajam 4 letno kobilico srednje postave. Obrecht Marta, Spodnje Radvanje 12. 241
- Zajčeje in druge kože divjačine in ovčjo volno kupuje po najvišjih cenah V. Babošek, klobučar v Mariboru, Vetrinjska 5. 243
- Pozor mizarji! Furnirje, panel in šperplošče v veliki izbiri poceni pri »Obnova«, Jurčičeva 6, Maribor. 232
- Mnogo denarja si prihranite, ako prinesete v popravilo Vaše klobuke, kateri bodo zopet kot novi. Vsa popravila se sprejemajo od 10 din naprej. Kupujem veвериčeje in zajčeje kože, kakor tudi ovčjo volno. Se priporoča Babošek Vladko, Klobučarstvo, Maribor, Vetrinjska 5. 238
- Turbino, vodno, s 6—7 ks. sil po ugodni ceni prodaj Čuček Alojz, Biš, Sv. Bolfenk v Sl. gor. 240
- Ste že naročili sadna drevesa? Ako še ne, potem ne odlagajte in še danes naročite v Kupčičevi drevosnici in trsnici na Ptujski gori, katera še ima zraven jabolčnih tudi mnogo slivovih drevov po zelo ugodnih cenah. 230
- Prodajam kolje za vinograd, komad 60 para, suho in prvovrstno. Dobraje, Maribor, Aškerčeva ul. 16. 228
- Trsnica in drevosnica Jožef Čeh, Selce, Sv. Rupert v Slov. goricah, nudi prvovrstno cepljeno trsje vseh sort na običajnih podlagah ter korenjake. Nadalje različne sorte lepih breskev in raznovrstne vrtnice 1854
- Veveriče, dihurje, lisice, kune, zajce in vse ostale vrste kože divjačin kupujem po najvišjih dnevnih cenah. Sprejemam v strojenje in barvanje. Peter Semko, Maribor, Aleksandrova 13. 1777
- Okraj Prevalje! Mežiška dolina! Hranilne vloge sprejema od vsakogar in jih obrestuje najbolje ter podeljuje tudi manjša kratkoročna posojila Hranilnica in posojilnica pri D. M. na Jezeru v Prevaljah. Popolnoma varna naložba. Nove vloge vsak dan lahko dvignete! 1694
- Sivalni stroj, okrogli čolničnik, dober, 1.400 din, eden pa 700 din. Prodaj Medved, Zg. Breg 30, Ptuj. 252
- 2 bika, marijadvorske pasme, licencovana, 18 mesecev stara in mlada, težka krava, dobra dojenka na prodaj. Dogoše 33, Maribor. 251
- Pozor! Prodajam 7 letno kobilico z opremo. Sposobna za vsako delo. Franc Kovše, Ruše. 250

Moštna esenca, izvrsten izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 din. Dnevna razpošiljatev. Ivan Pečar, trg. kemikalije etc. Maribor, Gosposka 11.

Preizkušeni redilni prašek za svinje



zanesljivo hitro zredi Vaše svinje. Za eno svinjo zadostuje že en zavitek za 8 din. S povzeto poštnino vred stane 1 zavitek 19 din, 2 zavitka 27 din, 3 zavitki 35 din, 4 zavitki 43 din. — Pravi REDIN se dobi samo v zavitkih z gornjo sliko in ga razpošilja

Drogerija KANC,
Maribor,
Slovenska ulica

Zaloga v Celju:
Trg. Loibner,
Kralja Petra cesta 17

Zaloga v Ptuj:
Drog. Skočir,
Slovenski trg 11

in vse podeželske trgovine

Vsakovrstne

**ODPADKE
PAPIRJA IN CUNJ**

kupuje in plačuje po najvišjih dnevnih cenah

B. ŽELEZNIK

trgovina vseh vrst surovin

MARIBOR—POBREŽJE

Cankarjeva ulica 16

Nakupovalnica Kopalniška ul.

Telefon 27-43

Inserirajte!

ZAHTEVAJTE BREZPLAČEN KATALOG



**MEINEL
HEROLD**
ZAJ. TVORNICE GLAZBIL
MARIBOR
ŠT. 106

BREZPLAČEN POUK V IGRANJU!

Jasenove klade

2 m dolge s premerom 32—50 cm, ravne, čiste komade, kupuje v vsaki količini za izdelavo smučk Industrija športskih potrebščin

M. DRUCKER, ZAGREB, ILICA 39.

Ponudbe stavite franko železniška postaja ali žaga. 224

RAZNO:

Cunje, krojaške odpadke, star papir, ovčjo volno, svinjsko dlako, arovco, staro železje, kovine, baker, medenino kupi in plača najbolje: **Arbeiter, Maribor, Dravska 15.** 11

ZIMSKI OSTANKI mariborskih tekstilnih tovarn, dobro uporabni in brez napake: paket serija »M« 10—12 m kretona za obleko, druka za predpasnike in svila za bluzo 180 din; paket original Kosmom »D« 10—12 m barhenta in svile za obleke ter druk za predpasnike 230 din; paket serija »T« 4 m volnenega blaga za obleko dokler traja stara zaloga za staro ceno »T-1« 130.—, »T-2« 160.—, »T-3« 180.—, »T-4« 200.— (pri naročilu prosim sporočite serijo in barve); paket serija »Z« 3—3.20 m štofa za moško obleko, za moški ali ženski plašč ali kostum »Z-1« 200.—, »Z-2« 250.—, »Z-3« 300.—, »Z-4« 360.—, »Z-5« gladko sukno v rjavi, modri in črni barvi 400.— din. Ne odgovarjajoče zamenjam, pri dveh ali več paketih kprimeren popust. Ker se cene blagu dnevno zvišujejo, priporočamo takojšnje naročilo! — Vzorci ne razpošiljamo, ker se isti stalno menjajo. — Razpošiljalnica »KOSMOS«, Maribor, Razlagova 24/II.

Šopke, vence,

perilo, nogavice, obleke, klobuke, volno za ročna dela itd. itd. kupite ugodno pri

„LAMA“, Maribor

Trsne škarje vseh vrst, kakor tudi original »Kunde« žage za trsje, škropilnice za drevje, škropilnice za trsje sistem »Jessernigg«, posamezne dele za Jessernigg škropilnice, vodne žage ameriške, cirkularke in vso drugo železnino, štedilnike vseh vrst, dobite v najboljši kvaliteti le v trgovini z železnino **Alfons Meuz, Maribor**, nasproti frančiškanske cerkve. 194

Priporočila se Kupčičeva drevnica in trsnica na Ptujski gori! 1384

Z A N E V E S T E I N Ž E N I N E šopke, venčke, pajčolane, v veliki izbiri, izdelujemo tudi po naročilu, posteljno perje že od 10 din kilogram naprej, izgotovljene blazine in pernice dobite najceneje pri »LUNA«, Maribor, samo Glavni trg 24 (novi avtokolodvor). 103



Hranilnica Dravske banovine Maribor

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vse te vloge pri tej hranilnici Dravska banovina z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno

Centrala: Maribor
v lastni palači na oglu
Gosnoske in Slovenske ulice



Podružnica: Celje
nasproti pošte, prej
Južnoštajerska hranilnica

V S A K prevdaren slovenski gospodar zavaruje sebe, svoje in svoje imetje le pri

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI V LJUBLJANI

PODRUŽNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice
GLAVNO ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARII



Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici
v Mariboru registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Gosposka ulica 23 Ulica 10. oktobra

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri. Stanje hranilnih vlog din 53,000.000.-